гохулецъ, ница, ~~ло~~, — який, що хули бога, що въ говеря богохули думи.

богохулникъ, м. който хули бога

богохулница, ж. която хули бога

богохулно, нар. ~~що~~ кога съ поведение хули на бога

хулене на бога

богохулство, ср. хулене бога

богоя, и — той, ти или собствено

богоявление, ср. Богоявленски праздникъ на 6 Януар.

кръщение по Христово, него го ~~то~~ явение предъ

ванга на Йордань. в. Водици и Водо кръще.

богувамъ, гл. ср. 1) благувамъ, до бръвамъ, имамъ

чисто доверие до волю, имамъ нужда отъ нещо.

надявамъ се, управлявамъ само слепо. ~~Вярвам~~ на

вярва, честъ и правда да богува. Бъдъ мъ ~~сигурно~~

~~да богувамъ се~~ ~~в~~ ~~в~~ ~~в